

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

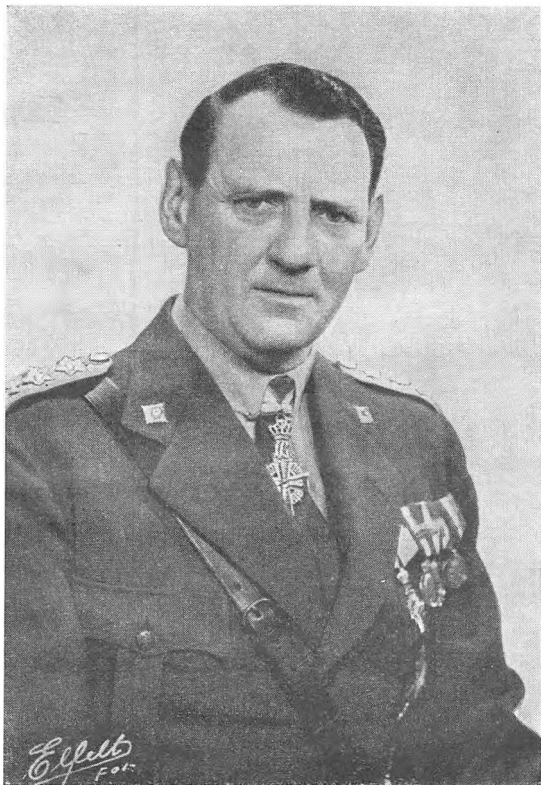
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

LIVGARDEN

Elfelt fot. Eneret.

H. M. kong Frederik IX.

HANS KONGELIGE HØJHED PRINS
JEAN AF ORLÉANS, HERTUG AF
GUISE, kaptajn à la suite i den danske livgarde,
har foranstaltet nærværende lille hefte udgivet
og trykt i håbet om, at de gardere, til hvem det
vil blive givet, vil opbevare det som et kært
minde om den tid, da de aftjente deres værne-
pligt ved livgarden.

LIVGARDEN

KØBENHAVN
H. HAGERUP'S FORLAG

Dette hefte er i hovedsagen et uddrag af Løvenskiold: „Efterretninger om den Kongelige Livgarde til Fods“. Brammer: „Livgarden“. O. Vaupell: „Den Dansk-Norske Hærs Historie“ og Brock: „Historiske Efterretninger om Rosenborg“.

LIVGARDEN

I. NAVNE

Da kong Frederik III påtænkte indførelse af enevælden, begyndte han i 1657 oprettelsen af den stående hær, for det meste bestående af hvervet, udenlandsk mandskab. Et af de første regimente, oven i købet i modsætning til de andre, nye regimente hovedsagelig sammensat af folk fra kongens egne riger og lande, var i 1658:

»*HANS KONGELIGE MAJESTÆTS
LIFREGIMENT*«.

Dette navn beholdt regimentet indtil 5. august 1684, da kong Christian V, på indstilling af den daværende chef, hertug Ferdinand Wilhelm af Württemberg, anordnede:

»Vort livregiment skal fremtidig betragtes og holdes som — Vor Livgarde til Fods — og

I omtrent 200 år derefter benævnedes livgarden derfor:

»*DEN KONGELIGE LIVGARDE TIL FODS*«, indtil den ved hærloven af 6. juli 1867 fik sit nuværende navn:

»*LIVGARDEN*«.

II. HISTORIE

Under 30. juni 1658 tilskrev kong Frederik III feltherren Hans Schack således:

»Vor Gunst Tilforn. Vi bede dig oc naadigst ville, at du strax forestiller Osz Elschelig Friederich von Ahlefeldt til at være Oberst ofver de Trouper. som til Vores Lif Regiment er forordnede, nemlig de Norsche herværende Folch Osz Elschelig Ulrik von Dewitz hans Compagnie, saa oc Holger Mormand og Knud Gedde hans Compagnie. Dermed ske vor Villie — —«.

Friederich.

»Det Norsche herværende Folch« var de senere så bekendte Gjønger fra Gjønge herred i Skåne. Livregimentet deltes i 4 kompagnier, og Niels Rosenkrantz blev oberstløjtnant i regimentet.

Regimentet var væbnet med bøsse med snap-hanelås.

I de følgende år øgedes regimentets styrke til 8 og senere til 12 kompagnier med vekslende garnisoner.

Da den svenske konge Carl X Gustav i august 1658 belejrede København, bestod besætningen i byen af 3300 soldater og 600 matroser. Hertil kom ca. 800 studenter, svende m. m. og ca. 3000 borgere. Alle var besjælede af mod og villie til at forsvare sig til det yderste. Besætningen gjorde flere udfald for at forstyrre belejringsarbejderne, og i det største udfald (den 23. august) deltog livregimentet under Ahlefeldt med stor hæder. Regimentets oberstløjtnant, Niels Rosenkrantz, udmærkede sig særlig. Med egen hånd nedstødte han 2 svenske officerer, fik flere tænder slået ud og et svært sår i armen. Desuagtet begyndte han derpå striden med en 3. officer, som tildelte ham et hug over øjet, så at øjelåget faldt ned over kinden og blændede ham. Dog lykkedes det Rosenkrantz at afvæbne den svenske officer og holde ham fangen, indtil livregimentets soldater kom deres oberstløjtnant til hjælp.

Ved stormen på København natten mellem den 10. og 11. februar 1659 kan man ikke be-

stemt påvise, hvor livregimentet havde plads, men det antages, at det deltog med et eller to kompagnier ved Østerport, idet den bastion, som senere anlagdes her, kaldtes »Rosenkrantz' bastion«.

I efteråret 1659 deltog Ahlefeldt med livregimentet under Schacks overkommando i landgangen ved Kerteminde, slaget ved Nyborg og i Fyens generobring.

Efter de sørgelige erfaringer, man havde høstet med hensyn til landforsvarets utilstrækkelighed under den sidste krig mod Sverige, begyndte regeringen at skride til udbedring af de gamle fæstningsværker og til anlæg af nye, hvor sådanne tiltrængtes, og som en naturlig følge af Københavns heltemodige forsvar i 1659 besluttedes det først og fremmest at omgive København med fæstningsværker og at anlægge kastellet.

Til hjælp ved udførelsen af disse arbejder afgav livregimentet i flere år i træk daglig betydelige kommandoer; det synes i det hele, som om soldaterne i de tider blev brugte til mange arbejder, som ikke just bidrog til deres militære uddannelse. Således afgav livregimentet f. eks. mandskab til opbyggelsen af kongens bibliotek, til nedrivelse af Runde

kirke og til arbejde i kongens og dronningens haver.

Eksercits afholdtes kun én gang om ugen, og Niels Rosenkiantz, der efter Ahlefeldts død var højstkommanderende fra 1672—1676, blev anset for en stor fremskridtsmand, da han ansøgte om, at der måtte udleveres krudt og undertiden kugler til mandskabet, »at de kunde skiude til et Maael, paa det di dis bedre kunde lære at anlægge och iche were bange for deres Gavær, som endeel Ere«.

At de hvervede soldater, som solgte deres tjeneste til den højstbydende og senere ofte ved undvigelse søgte at unddrage sig den indgåede kontrakt, ikke var lette at holde i tømme, er let forklarligt, og mange beretninger haves om soldaters overfald på fredelige borgere og bønder på åben gade. De midler, hvorved de overordnede søgte at holde dem i tømme, stod imidlertid i godt forhold til deres mangel på disciplin. Tilstrækkeligt betegnende i så henseende er til eksempel en befaling, der udgaves den 5. december 1664, nemlig, at ingen soldat *under dødsstraf* måtte lade sig se på gaden efter kl. 8 aften.

Den 2. september 1675 erklærede kong Christian V Sverige krig. Livregimentet bestod da

af 12 kompagnier og deltog med 8 af disse i begyndelsen af krigen med hæder i felttoget i Mecklenborg. Det vendte efter Wismars erobring, hvor Rosenkrantz atter udmærkede sig ved stor personlig tapperhed, tilbage til Sjælland.

Fra 1676—78 stod regimentet i Skåne og deltog med stor udholdenhed i slagene ved Lund og Landskrona og i stormene på Kristianssand og Malmø.

Ved Besættelsen af Helsingborg, som ellers ikke kostede danskerne noget menneskeliv, dræbtes livregimentets tapre chef, generalløjtnant Rosenkrantz, ved et skud fra fæstningen. Ved Lund mistede regimentet omtrent halvdelen af sin styrke, ved Landskrona 242 mand, i stormene på Kristiansstad og Malmø henholdsvis 77 og 328 mand.

I Gotlands erobring 1676 deltog af livregimentet 1 kompagni, som senere indlemmedes i den Visbyske bataillon. I 1678 var en bataillon af livregimentet på Rügen, hvor den blev fuldstændigt ødelagt i slaget ved Ny-Færgeskanse den 8. januar. I stedet for sidstnævnte bataillon oprettedes af Scholten en anden, som i april 1678 sendtes til Norge, hvor den deltog i Bohus' belejring. Efter krigens afslutning 1679 indkvarteredes regimentet i København. Som alle-

Garder

i vagtmæssig påklædning

Tambour

Garder

uniform 1944

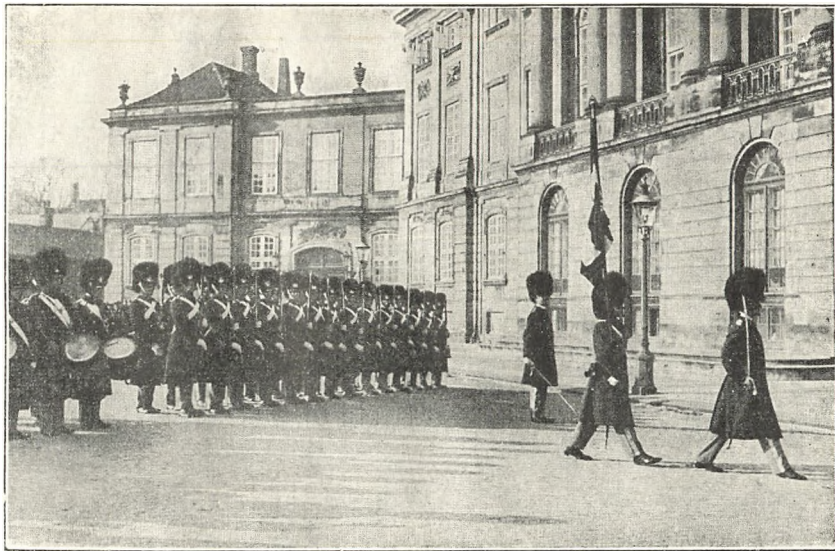
rede tidligere berørt skiftede kongens livregiment ifølge kongelig anordning af 5. august 1684 navn og ved samme lejlighed tilstodes der officererne højere rang og alle, såvel befalingsmænd som »gemene«, højere lønning.

Regimentet, som altså nu kaldtes »Livgarden til Fods«, bestod i 1685 af 19 kompagnier, ialt ca. 2000 mand, hvilken styrke det faldt Københavns borgere temmelig besværligt at indkvartere i København, og 12 kompagnier forlagdes derfor ud »på landet«, hvor så godt som alle Sjællands købstæder efter tur fik deres part af indkvarteringens glæder og sorger.

Køge, Roskilde og Næstved beregnedes gerne hver til 2, Ringsted, Slagelse, Holbæk og Kalundborg hver til 1 og Præstø, Vordingborg, Frederiksborg og Slangerup hver til $\frac{1}{2}$ kompagni.

To gange har en bataillon af livgarden været i udenlandsk sold.

Den ene gang var i 1689, da Wilhelm den 3. af Oranien ville understøtte det engelske folk i dets kamp mod dets fordrevne konge Jacob den Anden, der med 10,000 mand franske hjælpetropper var landet på Irland for at tilkæmpe sig sin tabte krone. Wilhelm den 3. søgte at styrke sin magt ved at formå andre stater til at tage

Vagtparaden på Amalienborg.

del i kampen dels ved offensiv alliance, dels ved hjælpetropper i engelsk sold. Danmark var en af de stater, til hvilke Wilhelm den 3. henvendte sig, og en traktat bragtes i stand, ifølge hvilken Danmark overlod ham 1000 ryttere og 6000 mand fodfolk med officerer og tilbehør. Til højstkommanderende over dette korps udnævntes hertugen af Württemberg, den daværende chef for »Livgarden til Fods«.

Af livgarden skulle 1 bataillon, bestående af 7 kompagnier, ialt 804 mand og 52 heste, deltage i felttoget.

Først i 1698 vendte denne bataillon tilbage til Danmark efter at have deltaget med stor hæder i 8 felttog dels i England, dels i Flandern, men det var kun få rester af den oprindelige bataillon, som vendte tilbage; alene i slaget ved Steenkerke den 3. august 1692, hvor den »danske garde«, som den kaldes i beretningerne fra den tid, indlagde sig udødelig hæder ved sin tapperhed, havde den ca. 400 døde og sårede.

Den anden gang, en bataillon af livgarden har været i udenlandsk sold, var i den spanske arvefølgekrig 1701—1715. De allierede magter henvendte sig til kong Frederik IV om overladelse af hjælpetropper, og efter nogen for-

handling afsluttedes en traktat i København den 15. juni 1701, hvorved kongen overlod de allierede 3500 ryttere og 7000 mand fodfolk, deraf 1 bataillon på 6 kompagnier af livgarden med ialt 740 mand.

Bataillonens, hvis forplejning tilfaldt den hollandske republik, afgik den 14. oktober 1701 fra Glückstadt pr. skib og landede få dage efter i Holland. Også denne bataillon hævdede gennem de 13 felttog, i hvilke den deltog, den danske livgardes ære, og navnlig i slagene ved Höchstädt — 1707 —, Oudenaarde — 1708 — og Malplaquet — 1709 — udmærkede den sig ved stor tapperhed, således at endog feltherren prins Eugens opmærksomhed henleddes på den. Først efter freden i Rastadt 1714 vendte bataillonens tilbage.

I året 1709 udbrød den store nordiske krig, og livgarden udmærkede sig fremfor alle fodfolkets afdelinger i slagene ved Helsingborg og Gadebusch. I slaget ved Helsingborg, hvor danskerne som bekendt blev slåede, holdt livgarden stand, indtil den var omgæet i begge flanker, og den havde da også 463 faldne og sårede. Om livgardens deltagelse i slaget ved Gadebusch påstår de svenske beretninger, at dalregimentets tvende batailloner attackerede

den danske garde, og uagtet de af denne blev »skjænkede drøje skåler«, avancerede de dog ind på de danske og angreb dem med bajonetten efter først at have givet en salve af alle 4 geledder, »hvoraf de fleste danske gardere styrtede«. Der tilføjes dernæst, at begge oberster under håndgemænget gerådede i kamp med hinanden, hvilket endte med, at den danske faldt og den svenske såredes.

1715 deltog livgarden i Pommerns erobring; 1730 indkvarteredes den i København.

Uagtet Danmark indtog den strengeste neutralitet i syvårskrigen, måtte Frederik V dog på grund af krigsskuepladsens nærhed ved den danske grænse opstille et observationskorps i Holsten. Livgarden stod derfor i Holsten fra 1758—63.

I løbet af 1763 indskrænkedes livgarden til 1 bataillon. Da Struense den 14. juli 1771 udnævntes til gehejmestatsminister, begyndte han straks ved hjælp af den næsten uindskrænkede myndighed, han havde dels gennem sin stilling, dels ved kongens svaghed, at reformere i alle mulige henseender.

Blandt de ting, som han mente ikke svarede til den nye tingenes orden, var den kongelige livgarde, og i den anledning hævdede han ved

kabinetsordre af 21. december 1771 »Livgarden til Fods« og beordrede, at slotsvagtens på Christiansborg fremtidig skulle forrettes af garnisonens regimenter. Københavns daværende kommandant, generalmajor Gude, der skulle foranstalte den befalede forandring udført den 24. december s. å., stødte imidlertid på uforudsete forhindringer, da han skred til udførelsen af den kongelige ordre, og kun ved væbnet magt lykkedes det ham at håndhæve sin autoritet.

Da livgardens mandskab ved vagtafløsningen den 24. om formiddagen hørte, at livgarden skulle hæves, og at det fremtidig skulle gøre tjeneste som almindelige grenaderer ved andre regimenter, stimlede det nemlig sammen ved vagten på Christiansborg slot og ved byens porte erklærende, at det hellere ville lade sig arrestere end tjene ved musketer-regimenterne, De af livgardens officerer, som efterhånden kom til stede, søgte forgæves at tale mandskabet til rette og bringe det til lydighed, og først kl. 1 om natten, da garnisonens dragoner og grenaderkompagnier beordredes til at stille på slotspladsen for ved magt at tvinge de genstridige gardere til lydighed, lykkedes det at bringe orden tilveje.

Som bekendt styrtedes Struense kort tid efter — den 17. januar 1772 —, og allerede den samme dag genoprettedes livgarden ifølge kongelig ordre.

I 1801 og 1807 deltog livgarden i Københavns forsvar, og 23. december 1813 førtes den over til Fyen, men da krigen sluttede ca. 14 dage senere ved freden i Kiel, kom den slet ikke i ilden. Den 23. april året efter var livgarden atter i København.

Da oprøret udbrød i 1848, gjordes livgarden beredt til at deltage i felten, og den 10. april s. å. holdt kong Frederik VII sit indtog i Flensborg ledsaget af livgarden til fods. Da krigen truede med at tage en alvorlig vending derved, at det tyske forbund indblandede sig i forholdene, stillede kongen sin livgarde til rådighed for armékorpsset i Slesvig. Den deltog først i slaget ved Slesvig, hvor den havde den særlige opgave at forsvare Gottorp slot, hvorfra den trak sig tilbage på grund af en fejlagtig melding. Den 5. juni 1848 deltog livgarden med stor hæder i træfningen ved Dybbøl og den 6. april 1849 i træfningen ved Ullerup.

I 1850 stod livgarden ved Irmingers brigade. I begyndelsen af slaget ved Isted så det slet

ikke ud til, at livgarden skulle komme til at deltage i kampen. Den stod som reserve og så fægtningen rase over hele linien og brændte af begærlighed efter at ofre liv og blod for konge og fædreland. Først da fjenden var trængt tilbage til stillingen ved Isted skov besluttede man sig til at forjage ham derfra ved et bajonetangreb, til hvis udførelse man anvendte »Livgarden til Fods« i 1. linie og 4. forstærkningsbataillon i 2. linie.

Oberst Irminger henvendte sig til disse to afdelinger med følgende ord: »Livgarden og 4. forstærkningsbataillon er udsete til at foretage det sidste angreb på fjendens stilling; lykkes det, er vi i Slesvig i aften,« hvilke ord blev besvarede med et rungende hurraråb.

Livgarden rykkede frem formeret i kompagnikolonner med skyttedelinger i tæten langs Flensborg—Slesvig chausséen; 1. og 2. kompagni under bataillonskommandøren, oberstløjtnant Kirchhoff, vest og 3. og 4. kompagni under kommando af major C. Barner øst for denne. Med lyst og kampiver rykkede de frem mod de fjendtlige batterier, som beskød kolonnerne med granater og kardæsker. 1. og 2. kompagni nåede i løb frem til forskansningerne og bemægtigede sig 3 6-pundige kanoner. En fjendt-

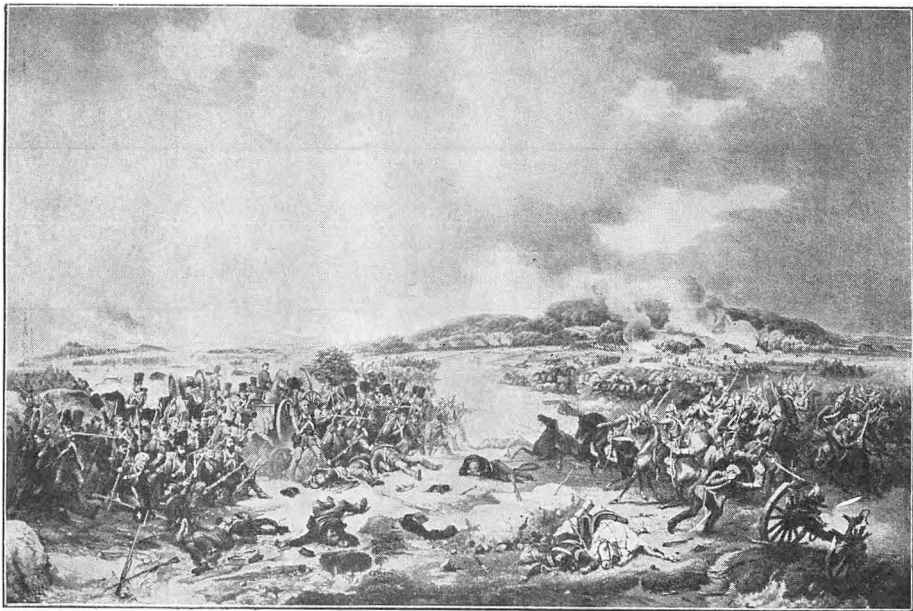
lig eskadron kastede sig imod de angribende og søgte at fratage dem kanonerne, men eskadronen joges på flugt, og kanonerne blev i de stormendes besiddelse. Fremrykningen fortsattes gennem Isted og Arnholt skove, og først da disse var rensede for fjendtligt fodfolk, fik kompagnierne ordre til at gøre holdt på højderne syd for Lyrskov.

3. og 4. kompagni, der var blevne noget forsinkede, fordi de måtte passere en bæk, hvor folkene gik i til midt på livet, og et temmelig kuperet terrain, nåede kort efter op i stillingen og tvang det fjendtlige fodfolk og artilleri til at gå tilbage mod syd. Byen blev skudt i brand, og kompagnierne standsede først i linien tæt øst for 1. og 2. kompagni.

Livgarden havde i slaget 2 officerer sårede og 65 mand døde og sårede. Den 2. februar 1851 holdt den sit indtog i København og modtoges af Københavns indvånere med begejstring.

I krigen 1864 sendtes livgarden til Als den 19. marts med skib fra Korsør; — den deltog i Dybbølstillingens forsvar og var med den 18. april. Efter stillingens fald gik bataillonen til Fyen og derfra i juli til København.

Ved hærloven af 6. juli 1867 bestemtes, at livgarden fremtidig skulle bestå af 1 linie-

Slaget ved Isted.

bataillon og 1 forstærkningsbataillon, hver på 4 kompagnier, og som atter efter hærloven af 30. september 1909 fra 1. december s. å. fik navnene 1. og 2. livgardebataillon.

Ved udbruddet af den første verdenskrig indkaldtes en sikringsstyrke. Ved livgarden samledes de indkaldte ved 1. livgardebataillon, medens 2. livgardebataillon overtog rekrutskolerne. 1. livgardebataillon udlagdes i den første tid i skiftende kantonnementer om København for at sikre jernbaner, havne, broer m. m., men efter at sikringsstyrken atter var indskrænket, vendte den tilbage til kasernen.

Så kom den store, begejstrende dag — genforeningen i 1920. 1. livgardebataillon, suppleret med en del frivillige, hjemsendte gardere, blev kørt med jernbanen til Sønderborg, hvor den stod opmarcheret den 11. juli ved havnekajen og modtog kongeparret, der kom sejlene med kongeskibet Dannebrog. Det havde været meningen, at kong Christian vilde have redet op til Dybbølfesten i kongeskansen i spidsen for sin garde, men efter dagen forud at være kommen til skade ved faldet med hesten måtte planen opgives, og bataillonet marcherede således uden majestæten til Dybbølfesten, iført blå uniformer med tornyster, sort lædertøj og bjørneskinds-

huer, altså den samme påklædning, hvori den havde kæmpet i 1864. Den næste dag besøgte alle mindesmærker fra vore krige i Sundeved og de derværende grave, hvorefter bataillon den 13. vendte tilbage til København.

»Lov om Hærens Ordning« af 7. august 1922 bragte ingen forandring på bataillonernes navne, men tildelte livgarden, udover kompagniernes antal, 1 liniemaskingeværkompagni.

Endvidere oprettedes 3. livgardebataillon (Ålborg) — reservebataillon under 11. regiment — for livgardens jydsk mandskab.

Ved lov af 23. marts 1932 blev livgarden et linieregiment bestående af 3 liniebatailloner, nemlig 1., 2. og 3. livgardebataillon samt livgardens skytskompagni.

Ved hærloven af 1937 forøgedes livgarden med et stabskompagni, og skytskompagniet forandredes til kanonkompagniet, således at livgarden derefter består af

livgardens stabskompagni,

livgardens kanonkompagni,

1., 2. og 3. livgardebataillon.

I 1939 begyndte den 2. verdenskrig. Danmark indkaldte 1. september en mindre sikringsstyrke. Et par måneder lå livgardens tre batailloner med deres indkaldte og tjenstgørende mandskab

i kantonnementer i Nordsjælland. Da størstedelen af sikringsstyrken hjemsendtes, rykkede bataillonerne til deres kaserner.

Den 9. april 1940 overfaldtes vort land af tyskerne trods ikke-angrebspagt og mange, venlige løfter. I København gik de i land ved 5-tiden om morgenen ude på Langelinie, og stærke patrouiller sendtes straks mod Amalienborg ad Amaliegade og Bredgade. Vagten her var i hast blevet förstærket, og uforfærdet holdt garderne de tyske styrker i skak, indtil skydningen blev befalet indstillet. Vore tab på Amalienborg denne dag var 3 sårede gardere.

Tyskernes næste gemene overfald på resten af den danske hær fandt sted om natten den 29. august 1943. Livgarden blev angrebet på Sorgenfri, Jægersborg og på kasernen, men i henhold til ordre fra regeringen måtte der ikke ydes modstand. Kun på Sorgenfri blev der kæmpet en kort tid, indtil majestæten befalede skydningen standset. Vore tab denne mørke, regnfulde nat var på Sorgenfri 1 såret befalingsmand og 1 såret garder, på livgardens kaserner 2 faldne befalingsmænd, 1 såret befalingsmand og 1 såret garder, på Jægersborg 1 falden garder.

Efter den tyske kapitulation den 5/5 1945

indkaldte livgarden årgangene 1940—43, således at jyder og fynboer mødtes i Århus ved 3. livgardebataillon, der sammen med andre batailloner sommeren igennem holdt vagt ved Danmarks sydgrænse, medens 1. livgardebataillon blev indkvarteret på livgardens kaserne i København og på Jægersborg og forrettede vagttjeneste på Amalienborg og Sorgenfri samt ved flygtningelejrene.

Vagttjenesten på Amalienborg blev overtaget den 16/6 og blev en meget stor begivenhed i København, idet vagtparaden fra alle sider og fra alle kredse var genstand for meget stærk hyldest.

III. FANER

De faner, hvorunder livregimentets kompagnier kæmpede i Karl Gustav fejden, 1658—1660, synes at have været forskellige både med hensyn til farve og emblemer.

Den 7. marts 1663 fik livregimentet på chefen generalmajor v. Ahlefeldts indstilling til krigskollegiet tildelt 8 nye faner, 1 til hvert

kompagni; de var alle af hvidt taft, i midten stod Frederik III's kronede navnetræk omgivet af en laurbærkrans, under hvilken der var anbragt et valgsprog, der var forskelligt for hvert kompagni.

Da regimentets 8 kompagnier i maj 1675 blev forøgede med 4 nye, fik de ligeledes hvide faner, i hvilke kong Christian V pietetsfuldt bevarede sin faders navnetræk.

De indskrifter, der stod i fanerne, var følgende:

Dominus providebit.....	Herren er vort forsyn!
Soli Deo et Regi... ..	For Gud og kongen alene!
Deo duce, vindice dextra..	Med Gud som fører og højre hånd som værge!
Vincere aut mori.....	Sejre eller dø!
Plus ultra.....	Altid fremad!
Per aspera ad adstra	Gennem kamp til sejr!
Pro Rege et Grege	For konge og folk!
Fais bien, craignez rien ..	Gør ret, frygt intet!
Desuper auxilium.....	Fra oven kommer hjælpen!
Auspeciis Regis	Kongen vor fører!
Pro Regis salute	For kongens frelse!
Ad tutelam Regis	Til kongens værn!

Disse faner ombyttedes allerede med nye i maj 1678, dels fordi de var blevne for gamle, dels fordi svenskerne havde erobret flere af

Amalienborg.

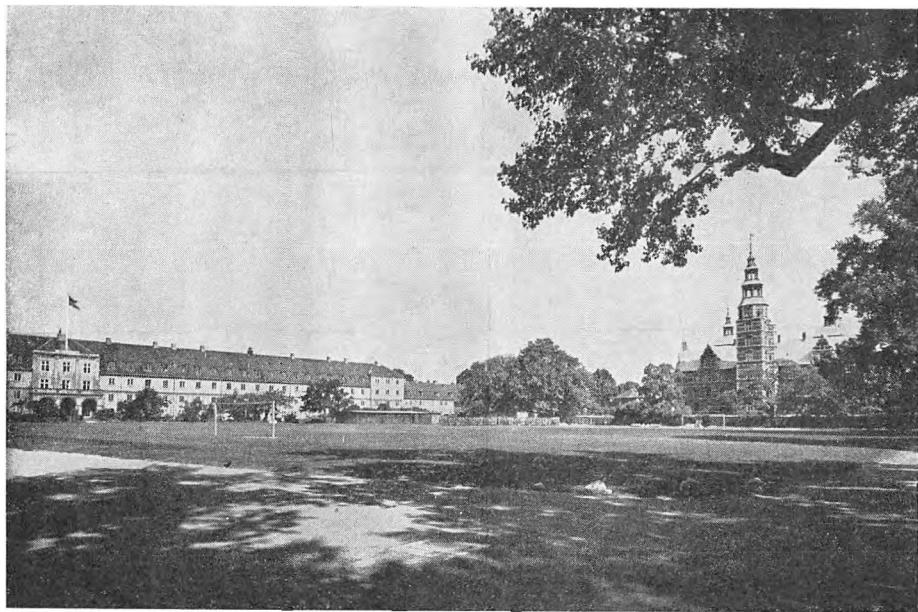
dem. Fanerne var ganske som de gamle, kun med forandring af det kongelige navnechiffer.

I årene 1767 og 1788 skænkede kong Christian VII livgarden henholdsvis 2 hvide gala-faner og 2 daglige faner; de førstnævnte havde rigsvåbnet broderet i midten, de sidstnævnte var dannebrogxfaner af rødt silketøj med et hvidt kors, rigsvåbnet broderet i midten og Christian VII's navnetræk i hvert af de 4 hjørner.

Disse faner var allerede satte i arbejde flere år i forvejen ifølge befaling af kong Frederik V, men blev først fuldførte efter denne konges død. Af denne grund befalede kong Christian VII, at hans faders navnechiffer skulle anbringes i spydene på stængerne.

De daglige faner blev nu brugte uafbrudt ved den hyppige vagttjeneste — nemlig ligesom nu 1 for den optrækkende og 1 for den afgående vagt — og ved alle udrykninger indtil 1840, da fanedugene ved slid efterhånden var helt forsvundne; kun stængerne var tilbage. Fra den tid måtte man også til den daglige tjeneste bruge de to galafaner.

I 1842 bestemtes det, at alle hærens afdelinger med undtagelse af livgarden skulle have nye faner, og at disse overalt skulle være na-

Livgardens kaserne.

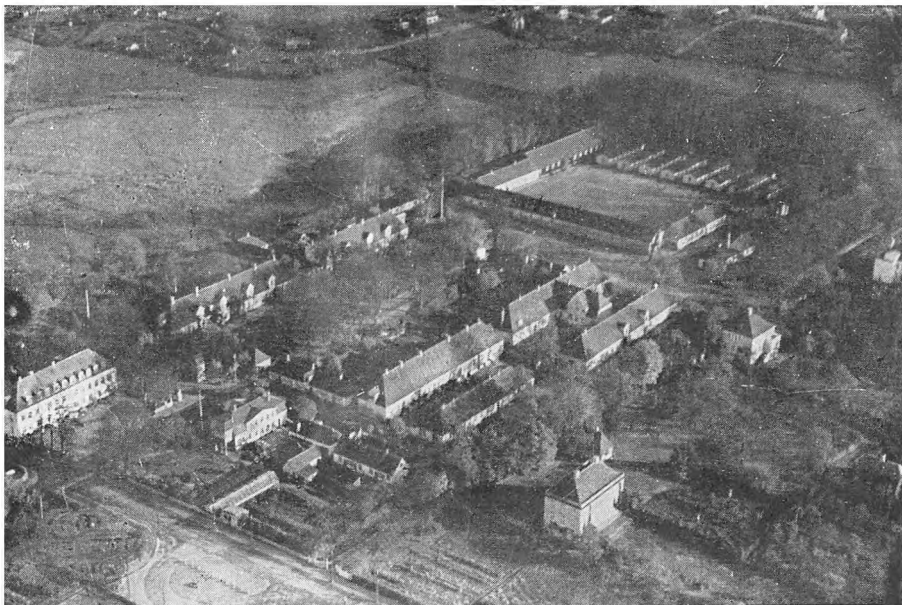
tionalflaget »Dannebrog«. Kun livgarden havde som ovenfor nævnt allerede fra 1788 ført dette som sin fane, og først i 1846 bestemte kong Christian VIII, at Livgarden til Fods skulle forsynes med 4 nye faner.

Ved kgl. resolution af 15. juni 1846 approberedes tegningerne til disse, ifølge hvilke det danske våben, broderet i guld skulle anbringes i midten af de to større — galafanerne — og det kongelige navnechiffer, ligeledes broderet i guld, i midten af de to mindre, samt at et af spydene på de gamle faner skulde anbringes på den ene af de nye galafaners fanestang.

Kong Christian VIII overleverede personlig den 25. september 1847 til livgarden ved en højtidelig ceremoni på kasernen disse 4 faner.

Under en af disse faner var det, livgarden kæmpede i de slesvigske krige, og det er under dem, livgarden den dag i dag samler sit mandskab.

Til erindring om daværende prins Christian's — senere kong Christian X — sidste kongevagt som kaptajn på Amalienborg den 23. marts 1905 blev den af de mindre faner, som fulgte vagten, efter kong Christian IX's ordre på fanestangen forsynet med Hans majestæt kong Christian X's kronede navnetræk.

Ved livgardens 250 års jubilæum den 25. juli 1908 skænkede kong Frederik VIII ved en parade på kasernepladsen, som overværedes af hele den kongelige familie og ca. 4000 gamle gardere, hver af livgardens faner 2 røde fanebånd, der bar følgende inskription i guld:

»København 1658—1659. Nyborg 1659.
Lund 1676. Malmø 1677. Helsingborg 1710.
Gadebusch 1712. Stralsund 1715. Isted 1850.
Dybbøl 1848 og 1864.«

Efter hærloven af 1909 blev de mindre faner på fanestangen forsynet med et guldbånd med mærket 1. L. G. og 2. L. G., således at 1. L. G. kom på fanen med kong Christian X's navnetræk.

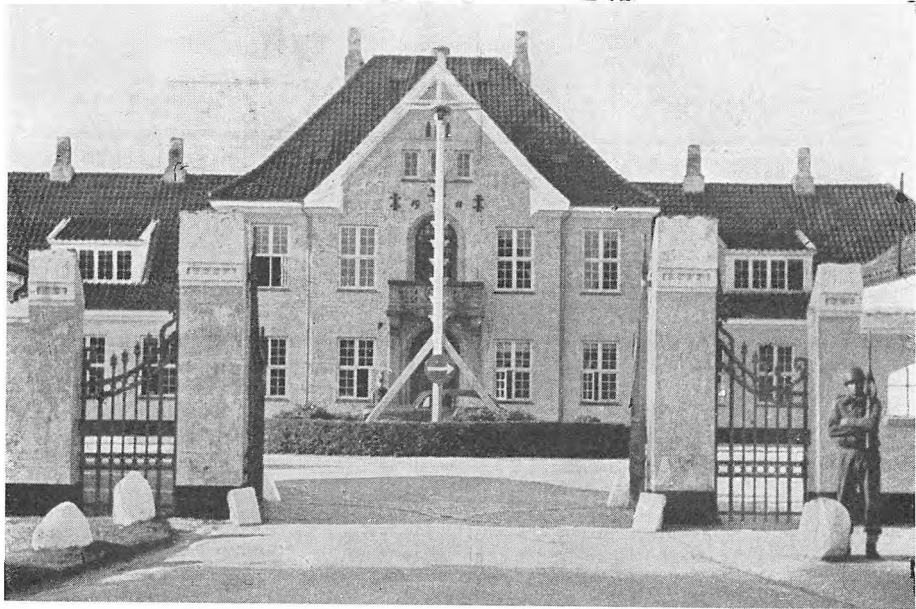
Ved kgl. resolution af 24. september 1923 bestemtes,

at 3. livgardebataillon udrustes med fane med det kongelige navnetræk af form og type, som det findes ved livgardens skuldergradstegn,

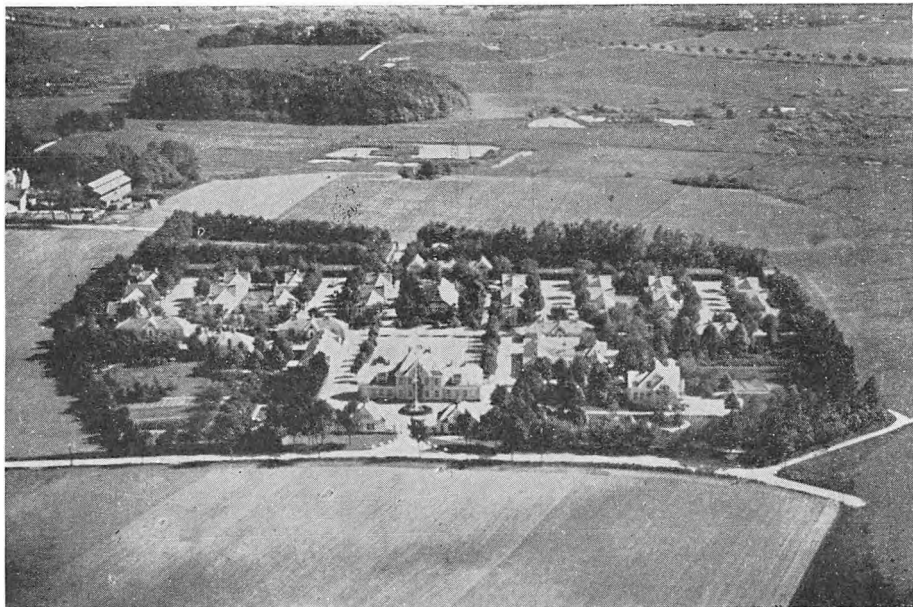
at det broderes midt i korset ligesom ved 1. og 2. livgardebataillons faner, dog i mindre dimensioner og lettere broderi end ved disse faner,

Kompagnigade i Sandholmløjren.

Hovedporten til Sandholmlejren.

Sandholmlejren.

at bataillonsnumret »3. L. G.« ved en ring om fanestangen påsættes denne.

Fanen blev på livgardens 266 års fødselsdag ved en parade foran kasernen af Hs. Maj. Kongen personlig overleveret bataillonschefen.

Ved kundgørelse for hæren B. 12/1940 er det meddelt, at Hans Majestæt Kongen under 6/12 1939 har resolveret:

at 3. livgardebataillon forsynes med en fane af samme form og udstyr som ved livgardens øvrige batailloner.

IV. KASERNEN

Kong Christian IV anlagde omkring 1606 Rosenborg have, som dengang strakte sig fra volden til Adelgade og fra Gothersgade til Stokhusgade. Langs volden anlagdes smukke orangerier (appelsinhuse), hvis tag alene kostede 60,000 daler. I disse orangerier gav kongen af og til pragtfulde fester. Foran orangerierne lå en meget smuk og velholdt blomsterhave. Da haven blev åbnet for offentligheden, blev den et meget yndet opholdssted for byens borgere, og det vakte derfor stor misfornøjelse, da det i 1785 besluttedes at nedlægge orangerierne og omdanne bygningerne til kaserne for fodgarden og den foran liggende have til eksercerplads.

Trods al misfornøjelse rykkede dog livgarden i foråret 1786 ind på sin nuværende kaserne, der efter tegninger og overslag af general Huth forholdsvis let lod sig indrette. Først når man kender kasernes oprindelse og ved, at orangerierne var byggede med front mod Rosenborg have og med ryggen til den oprindelige havemur, forstår man, hvorfor der er så stor forskel mellem sydfaçaden med det smukke brudte tag og de smagfulde gesimser og murstens-

prydelser og den nordlige façade uden mindste antydning af pynt og forsiringer.

Siden 1909 har livgardens rekrutskole i sommer-månederne, indtil fægtningskydningen ved Frederiksværk, været udlagt i lejr på Jægersborg kaserne undtagen i årene 1915—1919, i hvilket tidsrum rekrutskolerne har ligget i Værløselejren, SandholMLEJREN, Høveltelejren og barakkelejren på Amager.

Såvel sommerholdet som vinterholdet uddannes nu i SandholMLEJREN i Nordsjælland.

V.
FORTEGNELSE OVER DE HØJSTKOMMANDERENDE OFFICERER
VED LIVGARDEN FRA DENS OPRETTELSE.

	Når ansat	Når afgået
Frederik v. Ahlefeldt	7/6 1658	Død 4/1 1672.
Niels Rosenkrantz	Jan. 1672	Faldt ved Helsingborg 3/7 1676.
Siegfried v. Bibow	31/7 1676	Faldt ved stormen på Malmø 28/6 1677.
Reinhard v. Kellers	30/8 1677	Afsked 31/1 1678.
Georg Ernst baron v. Wallis	Juni 1679	Afsked 14/8 1682.
Ferdinand Wilhelm, hertug af Württemberg-Neustadt	16/3 1682	Død 7/6 1701.
Mathias Leopold Wedel	-/6 1701	Død -/10 1702.
Thomas v. Weinjgel	17/10 1702	Død 27/2 1708.
Carl Gustav baron v. Maltzan	27/2 1708	Afsked 27/9 1709.
Christian Albrecht v. Danckwarth	27/9 1709	Faldt ved Helsingborg 10/3 1710.
Joachim Berent v. Eickstedt	25/3 1710	Død 21/1 1711.
Wilhelm Albrecht Schack de Wittenau	30/1 1711	Afsked 4/9 1716.
Hans Jacob v. Arnoldt	5/9 1716	Kommandant i Rendsborg 11/10 1728.
Frederik Hans v. Walter	11/10 1728	Kommandant i Citadellet Frederikhavn 10/11 1738.

	Når ansat	Når afgået
Andreas August v. Præorius	10/11 1738	Kommandant i Rendsborg 9/6 1741.
Heinrich Sigismund v. Castonier	9/6 1741	Afsked 28/2 1753.
Friederich Ludvig lensgreve Danne- skjold-Laurvig	28/2 1753	Død 12/8 1762.
Friderich Carl Ferdinand, hertug af Brunsvig-Lüneborg-Bevern	1/9 1762	7/12 1763. Kommandør for livregi- mentet.
Caspar Herman Gottlob greve Molt- ke, kommandør for den kombine- rede livgarde til hest og fods	8/12 1763	13/2 1765. Kommandant for hestgarden.
Gottfred v. Pentz	13/2 1765	26/3 1766. Oberst.
Carl, landgreve af Hessen-Cassel	26/3 1766	Afsked 10/3 1767.
Carl Friedrich Adam greve von Schlitz, kaldet von Görtz	11/3 1767	Afgået 1/4 1767.
Christian Magnus Frederik greve Moltke	1/4 1767	Oberst 10/12 1767. Chef for holstenske rytterregiment.
Johan Daniel v. Kreber	10/12 1767	Oberst 21/6 1769. Chef for delmen- horstske infanteriregiment.
Clemens August baron Haxthausen	21/6 1769	Livgarden opløst 24/12 1771.
Clemens August baron Haxthausen	17/1 1772	Kommandant i Kbhvn. 7/1 1785.
Friederich Wilhelm Philip, prins af Württemberg-Stuttgart	7/1 1785	Afsked 2/4 1806.
Carl Ludvig greve Baudissin	2/4 1806	Død 2/3 1814.

Georg Ludwig greve v. d. Schulenburg	20/3 1814	Død 20/3 1828.
Hartvig Ditlev v. Zepelin	30/3 1828	Død 23/8 1841.
Niels v. Juel	1/7 1842	Afsked 21/6 1848.
Johan Hieronimus v. Kirchhoff (ad interim)	21/6 1848	Død 24/11 1850.
Carl v. Barner	24/5 1851	Afgiver midlertidig kommandoen og stilles til rådighed for kongen 12/4 1861.
Georg Henrik v. Lassen	12/4 1861	Afsked 10/1 1862.
-	Midlertid. kommandør	Afgiver midlertidig kommandoen og stilles til rådighed for krigsministeriet 14/12 1863.
Christian Ferdinand v. Bauditz	10/1 1862	Faldt i slaget på Dybbøl 18. april 1864
Johan Cornelius v. Krieger	22/4 1865	General og chef for fynske brigade 23/4 1874.
Ferdinand Friederich Heinrich v. Baller	24/4 1874	Chef for 22. bat. og kommandant på Kronborg fæstn. 22/2 1876.
Agathon Stenersen v. Nickolin	23/2 1876	Død 4/8 1879.
Johannes Eduard v. Beissenherz	22/8 1879	Chef for 3. regiment 15/1 1883.
Rudolph Theodor v. Bartels	15/1 1883	Generalmajor og chef for Københavns væbning 24/9 1888.
Conrad Johan Carl Friedrich v. Kranold	24/3 1888	Afsked 7/9 1894.
	9/3 1894	Generalmajor og chef for 1. jyske brigade 17/11 1897.

	Når ansat	Når afgået
Waldemar Eduard Lemvigh	18/11 1897	Generalmajor $\frac{2}{3}$ 1905. Generalinspektør for fodf. $\frac{5}{3}$ 1905.
Peter Michael Herbst	$\frac{2}{3}$ 1905	Chef for Hs. Maj. Kongens adjutantstab $\frac{15}{3}$ 1906.
Hs. Kgl. H. Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm til Danmark	$\frac{16}{3}$ 1906	Generalmajor $\frac{26}{8}$ 1908. Chef for fynske brigade.
Albert Arendrup	$\frac{26}{8}$ 1908	Generalmajor $\frac{28}{10}$ 1908. Chef for fynske brigade.
Ellis Wolff	$\frac{28}{10}$ 1908	Generalmajor $\frac{20}{10}$ 1911. Chef for 3. division.
Axel Otto Tage Niels Basse v. Kauffmann	$\frac{31}{10}$ 1911	Chef for Hs. Maj. Kongens adjutantstab $\frac{14}{4}$ 1913.
Theodor v. Freiesleben	$\frac{15}{4}$ 1913	Afsked $\frac{30}{9}$ 1920.
Sophus Honnens de Lichtenberg	$\frac{30}{9}$ 1920	Afsked $\frac{31}{5}$ 1926.
Vilhelm baron Wedell-Wedellsborg	$\frac{1}{6}$ 1926	Afsked $\frac{31}{5}$ 1934.
Christian Ludvig Ernst Øllgaard	$\frac{1}{6}$ 1934	Afsked $\frac{31}{8}$ 1939.
Kristian Knudtzon	$\frac{1}{11}$ 1939	Generalmajor $\frac{8}{10}$ 1942. Chef for jyske division.
Holger Schwarz-Nielsen	$\frac{8}{10}$ 1941	Afsked $\frac{31}{1}$ 1946.
Kay Heinrich Jessen Bruhn	$\frac{1}{2}$ 1946	Død $\frac{6}{12}$ 1951.
Volmer Leopold Unset Gyth	$\frac{15}{1}$ 1952	
	Kommandør	
	$\frac{15}{5}$ 1952	
	chef	

VI.
FORTEGNELSE OVER CHEFERNE FOR 1. LIVGARDEBATAILLON
SIDEN HÆRLOVEN AF 1867.

	Når ansat	Når afgået
Christian Ferdinand v. Bauditz	26/9 1867	General og chef for fynske brigade 23/4 1874.
Johan Cornelius v. Krieger	24/4 1874	Chef for 22. bat. og kommandant på Kronborg fæstn. 22/2 1876.
Ferdinand Friederich Heinrich v. Baller	23/2 1876	Død 4/8 1879.
Agathon Stenersen v. Nickolin	22/3 1879	Chef for 3. regiment 15/1 1883.
Johannes Edvard v. Beissenherz	15/1 1883	Generalmajor og chef for Københavns væbning 24/3 1888.
Rudolph Theodor v. Bartels	24/3 1888	Afsked 7/3 1894.
Conrad Johan Carl Friedrich v. Kranold	9/3 1894	Generalmajor og chef for 1. jyske brigade 17/11 1897.
Waldemar Eduard Lemvigh	18/11 1897	Generalmajor 2/3 1905. Generalinspek- tør for fodf. 5/3 1905.
Peter Michael Herbst	2/3 1905	Chef for Hs. Maj. Kongens adjutant- stab 15/3 1906.
Hs. kgl. h. kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vil- helm til Danmark.	18/3 1906	Generalmajor 26/8 1908. Chef for fyn- ske brigade.

	Når ansat	Når afgået
Albert Arendrup	26/8 1908	Generalmajor 28/10 1908. Chef for fynske brigade.
Ellis Wolff	28/10 1908	Generalmajor 29/10 1911. Chef for 3. division.
Axel Otto Tage Niels Basse v. Kauffmann	31/10 1911	Chef for Hs. Maj. Kongens adjutantstab 14/4 1913.
Theodor v. Freiesleben	15/4 1913	Afsked 30/9 1920.
Sophus Honnens de Lichtenberg	30/9 1920	Afsked 31/5 1926.
Vilhelm baron Wedell-Wedellsborg	1/8 1926	31/10 1932.
Carl Christian Utke Ramsing	1/11 1932	Chef for generalstabens kommandoafdeling fra 1/11 1940.
Valdemar Wolff Gudme	1/11 1939	Til rådighed for livgarden fra 14/9 1945.
Einer Hugo Augsburg	14/9 1945	Til rådighed for livgarden fra 1/11 1951.
Per Winkel	1/11 1951	

VII.

FORTEGNELSE OVER CHEFERNE FOR 2. LIVGARDEBATAILLON
SIDEN HÆRLOVEN AF 1867.

	Når ansat	Når afgået
Johan Cornelius v. Krieger	26/0 1867	24/4 1874. Chef for livg. liniebat.
Ferdinand Friederich Heinrich v. Baller	23/4 1874	23/2 1876. Chef for livg. liniebat.
Melior Brown v. Nægler	23/2 1876	Afsked 31/10 1877.
Ferdinand Henrik v. Berregaard	31/10 1877	13/10 1882. Chef for 4. bataillon.
Johan Magnus Hieronimus v. Kirch- hoff	13/10 1882	Oberst 10/11 1887. Chef for 4. reg.
Conrad Johan Carl Friedrich v. Kranold	17/11 1887	Oberst 8/3 1893. Chef for 6. reg.
Jens Kraft Peter Ludvig v. Pont- oppidan	17/3 1893	Oberst 20/4 1897. Chef for 6. reg.
Waldemar Eduard Lemvigh	26/4 1897	18/11 1897. Chef for livg. liniebat.
Peter Michael Herbst	14/4 1899	Oberst 2/3 1905. Chef for livg. li- niebat.
Albert Arendrup	17/10 1905	16/8 1906 til rådighed for livg. linie- bat.
Marius Edvard Winge	18/3 1906	Afsked 18/2 1914.
August Frederik Ferdinand Leopold baron Wedell-Wedellsborg	18/2 1914	Afsked 13/11 1918.

	Når ansat	Når afgået
Sophus Honnens de Lichtenberg	15/11 1918	29/9 1920. Chef for livgarden og 1. livg. bat.
Gustav Worsaae	1/10 1920	Afsked 31/5 1926.
Carl Oscar Hermann baron Gyldenkrone	1/6 1926	Afsked 29/2 1932.
Kristian Knudtzon	1/3 1932	31/10 1933. Chef for generalstabens kommandoafdeling.
Asger Osvald Adolph	1/11 1933	Afsked 29/2 1949.
Povl Vilhelm Hammershøj	1/3 1949	13/10 1950. Forsat til forsvarsstaben.
Herluf Krabbe	9/11 1950	

VIII.

FORTEGNELSE OVER CHEFERNE FOR 3. LIVGARDEBATAILLON SIDEN HÆRLOVEN AF 1922.

	Når ansat	Når afgået
Carl Mathias Appeldorn	1/11 1923	Afsked 31/7 1924.
Ove Laage-Thomsen	1/8 1924	Afsked 31/10 1932.
Holger Schwarz-Nielsen	1/11 1932	8/10 1941. Chef for livgarden.
Jens Herve Gottlieb Holnæs	1/11 1941	Til rådighed for livgarden fra den 1/8 1949.
Paul Alfred Christian Henningsen	1/5 1949	

Da livgarden i året 1701 mistede sin chef, hertugen af Württemberg, overtog kong Frederik IV selv den ledige post som chef for livgarden, ligesom også de efterfølgende konger betragtede sig som chefer. Først i 1842 bestemte kong Christian VIII, at livgarden underlagdes 1. Infanteribrigade, hvorved den ophørte at stå under kongens direkte kommando; men atter i året 1848 overtog kong Frederik VII kommandoen som chef for livgarden. Fra 1. oktober 1867 underlagdes livgarden 1. generalkommando og hørte fra 26. oktober 1909 til 1. division.

Siden 1. november 1923 har den hørt til sjællandske division, der i 1950 ændrede navn til østre landsdelskommando.

IX. ÆRESOBERSTER

Hans Maj. Kong Karl XV af Sverrig og Norge.
20. juni 1860 — † 18. september 1872.

Hans Maj. Kejser Alexander III af Rusland.
21. september 1879 — † 1. november 1894.

X. OFFICERER A LA SUITE

Sekondløjtnant, Hans Kongelige Højhed Prins
Peter af Grækenland Prins til Danmark. 1.
april 1937.

VINTERREKRUTSKOLEN 1951/52.

Sandholmslejren.

I/LIVGARDEN

STAB

Oberstløjtnant	P. Winkel
Kaptajn	A. H. D. Havsteen, lejrkapitajn.
Premierløjtnant	H. T. Havning, adjutant.
— (S)	J. A. C. Vegenfeldt, skriver.
Intendanturløjtnant	I. U. Jørgensen.
II (R)	-----
Overlæge	A. R. Kirkebjerg.
Bøssemager	E. F. Rosted.
Motormekaniker	C. J. J. Graff.
—	H. Udsen.
Bøssemager	K. N. H. Jensen.
Reservelæge	T. Hede.

2. KOMPAGNI (LET KOMPAGNI)

Kaptajn	H. S. Krarup, kommandør.
Premierløjtnant	W. Deruginsky, næstkommanderende.
Løjtnant (R)	O. H. F. Sander.
Løjtnant (R)	T. B. Pilgaard.
Fenrik	P. E. V. Rinfeldt, kommandobefalingsmand.
Sekondløjtnant	C. F. Hagen.
—	J. J. Augsburg.
Oversergent	J. Hansen.
—	P. V. W. Andersen.
—	B. K. Pedersen.
Sergent	N. G. Lund.
—	H. Schriver.
—	J. G. Andersen.
—	H. T. Buchholtz-Nielsen.

Korporal	B. D. Rasmussen.
—	F. N. Larsen.
—	S. Knudsen.
—	Aa. B. Christensen.
—	B. Olsen.
—	B. Mortensen.
—	B. Laursen.

3. KOMPAGNI (LET KOMPAGNI)

Kaptajn	C. F. E. L. baron von Lotzbeck, chef.
Premierløjtnant	U. Gabel-Jørgensen, næstkommanderende til 29/2 1952.
Løjtnant (R)	O. H. M. baron Haxthausen, næstkommanderende fra 1/3 1952.
Løjtnant (R)	N. Nordentoft.
Fenrik	H. C. Larsen, kommandobefalingsmand.
—	J. E. Ebbesen.
Sekundløjtnant	P. K. Larsen.
—	K. Thalund.
—	A. P. Outzen.
Oversergent	R. N. Poulsen.
—	H. Breinbjerg.
—	H. L. Olesen.
Sergent	J. E. Rasmussen.
—	M. Blach.
—	H. C. Hansen.
—	G. Petersen.
Korporal	J. S. Olesen.
—	H. A. Hauge.
—	C. B. Jensen.
—	E. Pedersen.
—	P. N. Michelsen.
—	J. Pedersen.
—	S. Fuglsang.
—	B. K. Poulsen.

5. KOMPAGNI (MORTERDELING OG SIGNALDELING)

Kaptajn	P. Christiansen, kommandør.
Kaptajnløjtnant	J. Hjortshøj, næstkommanderende.
Fenrik	S. P. Larsen, kommando- befalingsmand.

MORTERDELINGEN

Premierløjtnant	J. R. Andersen.
Fenrik	K. V. Møller.
Sekondløjtnant	J. W. Sørensen.
Sergent	P. E. Rasmussen.
Korporal	O. E. Rasmussen.
—	E. V. A. W. Reinhardt.

SIGNALDELINGEN

Premierløjtnant	N. C. Lunding.
Sekondløjtnant	K. J. Funch.
—	H. C. Pitzner-Schmidt.
Oversergent	H. E. Pedersen.
Sergent	G. E. Gundersen.
—	B. M. R. Christensen.
—	J. H. Jørgensen.
—	B. H. Christensen.
—	C. V. Jensen.
—	E. W. Pedersen.
Korporal	K. Larsen.
—	M. Thede.
—	C. P. D. Bjerring.
—	E. L. Madsen.
—	P. J. R. Nørfeldt.
—	P. V. Jeppesen.

I/LIVGARDENS VAGTKOMPAGNI 1952

Livgardens kaserne.

Kaptajn	C. F. E. L. baron von Lotzbeck, chef.
Premierløjtnant	P. E. Hüffeldt, næstkomman- derende.
—	W. Deruginsky.
Fenrik	P. I. Sølvhøj-Jensen, kommando- befalingsmand.
Sekondløjtnant	S. E. Henckell.
—	C. N. Schou.
Oversergent	H. Breinbjerg.
—	B. K. Pedersen.
—	J. P. Faurschou.
Sergent	J. H. Jørgensen.
—	B. H. Christensen.
—	C. V. Jensen.
—	G. Petersen.
—	J. J. S. Larsen.
—	P. H. Jacobsen.
—	J. O. B. Lassen.
—	A. Meier.
